

Ohlédnutí za sezónou: Bigmig Petr Hruběš (Vinohradské šlapky)

V druhém ze série rozhovorů KPO Časovek do kopce Petrova výrazného týmu www.bigmig.wz.cz mimo

odpovídal na dotazy vítěz kategorie Hobby . Rozhodně doporučujeme také navštívit www.vinohradskeslapky.com i jeho osobní jiné s jeho komentáři ze všech letošních

poháru stránky web časovek.

foto archiv Bigmig/Vinohradské šlapky

Děkujeme Petře, že si našel čas na rozhovor pro naše stránky. Možná bys v úvodu mohl říct něco o sobě, o své dosavadní cyklistické kariéře. Přeci jen v kategorii hobby závodníci nejsou tak známí jako špička v ultra.

No člověče, já už jezdím na kole dlouho. To už bude od nějakého 86 roku. To bylo takový courání, popojíždění. Potom, někdy tak v 92 jsem začal jezdit s kamarádama turistiku s taškama. To jsem vydržel deset let. To jsme jezdili po Čechách a po Evropě, vždycky tak na týden, na čtrnáct dní až na tři neděle, pod širák, ale pak jsem nějak zjistil, že by to chtělo už něco jiného. Seznámil jsem se s klukama z Vinohradských šlapky a zkusil jsem závodění. Když to tak vezmu, tak letos mám za sebou třetí sezónu.

Tyto. U nás na časovkách teda jezdíš...

Časovky KPO už jezdím dlouho. První časovku jsem jel už někdy, od roku 2003 na podzim? Myslím, že letos už to byla už čtvrtá Kopanina.

Čím to, že tvoje výkonnost šla tak nahoru? Přeci jen i v hobby kategorii je úroveň tak vysoká, že jezdit na bednu znamená už skutečně hodně dobře jezdit.

Je to solidní. Opravdu musím říct, že ta konkurence je tvrdá. Řekl bych, že ta kategorie je nejlepší v tom, že v ostatních kategoriích člověk jasně ví, koho tam má, kdežto v hobby občas někdo přijede, nepřijede a nikdy nemáš nic jistého. Můžeš bejt připravenej vid', ale... Chci říct, že jak jsem začal závodit, nebo začal jsem jezdit závody, tak jsem se samozřejmě snažil co nejvíc zlepšovat. První rok byl víceméně seznamovací. Pak jsem zkusil sám, něco, takže jsem se dostal do takový úrovně první desítky no a zlomovej okamžik přišel někdy v loňském roce kdy jsem poznal Hanku Ebertovou. Bavili jsme se o cyklistice a přivedla mě taky na jiný způsobu trénování, že se dá taky jezdit třeba podle tepáku, který jsem nikdy nepoužíval no atd.

Hanka jezdí opravdu trochu jinak než všichni ostatní (smích)

(smích) No řekl bych, že Hanka je taková hobby profesionálka. Dali jsme se nějak dohromady a řekl bych, že mě vytáhla o nějaký stupeň výš, takže jí musím tímhle způsobem poděkovat. Musím ale říct, že i když se člověk zlepšuje, zlepšuje, tak pořád je tam ta mezera, kde by se mohl zlepšovat dál, ale je omezený tím, že má rodinu, práci a už prostě musíš... Naplánuješ si to, něco vyjde, něco nevyjde... Jsem rád, že se

mi to letos povedlo skloubit všechno dohromady, protože nejezdil jsem jenom časovky...

To jsem se chtěl právě zeptat. Kde tě lidi mohli vidět na startu?

Já jsem začal maratónama. Zlákala mě Velosérie, pak jsem občas zkusil nějakou UAC, ale spíš maratóny a delší závody a letos jsem poprvé zkusil 12 a 24-hodinovku, což už je teda zase o stupeň dál.

Vliv Hanky (smích)

No tam určitě byl vliv Hanky (smích). Ty časovky to byl spíš takovej doplněk, na to se ani moc trénovat nedá. To buď člověk má, nebo nemá. Samozřejmě taky se to dá zlepšovat, ale můžu ti říct, že na Hlásný mám za poslední tři roky furt stejnej čas. Liší se to o sekundu o dvě. Takže i když jsem se na některých tratích zlepšil, tak někde už to moc nejde.

Tak Hlásná je jedna z nejkratších, tam je to těžký.

Třeba hodně jsem se zlepšil na Řevničáku, tam už je to delší. Tam jsem se oproti prvnímu času z roku 2003 zlepšil asi o 2 minuty, ale to se těžko porovnává.

Co CKKV?

Jo, CKKV hobby cup, na ten bych málem zapomněl. Ten jezdím hrozně rád, ten se mi líbí. To je jenom šest závodů, takže na to se dá čas nějakým způsobem najít... UAC je v tomhle směru náročnější. Tam je těch závodů strašně moc. Já když si vyberu nějakou takovouhle sérii tak jen to, co časově zvládnou. Je zbytečný jet tam na jeden, dva závody, když vím, že na to nebudu mít čas. Už takhle mám problémy, že je třeba jeden den Král Šumavy a druhý den Hlásná, že?. To jsou takový špeky (smích)

(smích) No ono to mělo původně být o týden dřív, jenomže když jsem dělal kalendář, tak jsem si nevšiml, že to, co je psaný v UAC se sobotním datem je etapák a to by se to v neděli krylo s náma, tak jsme to posunuli. Neděle po Králi byla volná a ne všichni na Krále jezděj. Někteří jo (smích).

To je těžký, já vím. Závodů je strašně moc, takže nějaký kolize budou vždycky. Ale zase to byla zajímavá zkušenost, stříhnout si po Králi časovku a ani jsem nebyl nějak zklamanej. Zhoršil jsem se jenom o nějakých 12-13 vteřin.

Dobře. Trénuješ nějak důsledně, nebo jen tak sedneš na kolo?

No tak letos jsem začal. Musím přiznat, že to není jen tak náhoda. Díky Hance, která mi připravila, nechci říct úplně plán, ale nějak jsme se domluvili v rámci možností, co můžu. Hlavně zimní příprava se letos hodně podepsala na tom, že jsem si na začátku vytvořil docela velký náskok v bodování KPO časovek, který jsem potom postupně mohl ztrácet (smích). Takže realita byla taková. Začal jsem v tom trošičku hledat systém a ne náhodně trénovat.

Hmm. Takže momentálně? (natáčeno koncem listopadu 06)

Momentálně odpočívám. Rozhodl jsem se, že začnu až od začátku ledna. Loni jsem začal nějak v půli prosince, ale protože letos ta sezóna byla taková dlouhá a náročná, tak... Ani bych neřekl, že jsem najel nějak moc kilometrů, ale cejtim to. Přeci jenom tak i s věkem a taky s celkově najetejma kilometrama - letos jsem překonal 100 000 kilometrů v životě, tak už je to na mě znát (smích).

Tyto a v sezóně dáš teda kolik?

Nó poslední dvě jsem už dal těch 15. Předtím 13 a předtím, to jsem najžděl výrazně míň, ale těch 30 za poslední dva roky, to už je trošku znát. Proto jsem se rozhodl, že listopad prosinec budu odpočívat, ale možná to nevydržím a v prosinci se začnu trochu hejbat a od ledna chci začít trénovat, abych byl na jaro připravenější.

Co v příští sezóně plánuješ? Co bude prioritou?

No samozřejmě to je těžký. Já se vždycky rozhoduju až podle toho co mám najeto a co zvládnou, ale určitě bych chtěl zase zkusit tu 24-hodinovku. Ten závod se mi hodně moc líbí, no a protože jsem byl letos čtvrtý tak je to taková výzva (smích). Uvidíme, co nabídnou Velosérie, protože ta mě dost zklamala tím, že se jezdí do Tater a já nevím kam všude a mojí oblíbenou Lacman Vysočina Road zrušili, což byl takovej srdeční závod, který jsem jel poprvé v životě v roce 2001. Uvidím co Velosérie nabídnou, že bych to odjel a pak uvidíme. Časovky KPO určitě budu chtít taky nějaký jek. Vyzkoušet si Ultra (smích).

(smích) tak zase tam ti lidi nejezdí úplně pravidelně...

Závody, který jsou do nějaký série jsou především o účasti. Když odjedeš všechny, nebo tu většinu, co stačí do bodování, tak se umístíš. Něco nasbíráš.

Když najedeš takovej kilometrů co technika? Jak to funguje?

Myslíš jako vybavení kola? Jezdím už asi čtyři roky na Authoru na 105-tce a musím říct, že letos už asi, nebo ne „už asi“, ale „je“ vyježděnej, takže ho chci používat už jen na ježdění do práce, protože většinu kilometrů najezdím do práce a na závody bych chtěl koupit kolo nový. Ještě nemám přesně jasno co, ale nějaký karbon bych chtěl pořídit. Uvidíme jestli budou peníze a jestli všechno vyjde. Ten Author má přeci jen už 50 000km najeto. Je to model 2001, kupoval jsem ho v roce 2003. Už se trošku na tom bojím závodit. Občas zaslechneš nějaký prasklý řídítka a podobně a nějaký takový nehody, který se dějou, tak tomu nechci jít moc naproti. Tak uvidíme na jaře, ale doufám, že nový kolo bude.

Možná bych částečně zopakoval předchozí otázku s dovětkem co rodina? Většina z nás ví, že tohle je docela ošemetná problematika. Manželka musí být anděl (smích)

Jo manželka je Anděl doslova a do písmene. Vždycky mi říká, že jsem jí přivedl do Šlapky jen kvůli tomu, abych mohl víc jezdit na kole (smích). Ale myslím si že jí to závodění docela baví. Nemůžu si ale doma moc vyskakovat, protože mám o jednu medaili a o jeden pohár míň (smích). Musím ale uznat, že se stará o rodinu víc než já a jede závod jen když máme zajištěno hlídání a kluci jsou zdraví. Jinak je s nimi doma a přichází tak občas o závody, kde by měla velkou šanci uspět. Jako například na poslední časovce Kopanině, kde mohla jet o pohár. To jí bylo moc líto. Nevím, ale myslím si, že je mezi holkama jediná co má rodinu, takže to má o to těžší uspět.

Tak to určitě. No pojďme se ještě podívat na uplynulou sezónu, co si z výsledků ceníš nejvíc?

To je těžký. Závodů bylo dost, ale já nevím. Určitě rád vzpomínám na tu 24-hodinovku. To byl takový vrchol sezóny, který jsem si vytýčil a chtěl jsem to zkusit hlavně dojet.

Pořadí jsi říkal, ale jakou jsi teda ujel vzdálenost?

612km. Čas je danej, kilometry co najedeš.

Jasně takhle jsme dělávali „Šílený cyklisty“ ale já jsem skončil na 400. Na víc jsem už nenašel motivaci...

A už to neděláte?

No tam kde to bylo se taky hodně změnil provoz, kamiony a tak.

Chtělo by to nějaký jiný místo. To je problém... No takže hlavně ta 24-hodinovka. Dobře jsem třeba odjel Mamuta, ale tam jsem udělal takovou technickou chybu, že jsem neuvísel ve sjezdu proti větru...

Taktickou...

Jo taktickou, takže jsem mohl dopadnout lépe, ale to je „kdyby“. Taky dobře vzpomínám, v Janově jsem jel 12-hodinovku. To je 10km okruh, jestli to znáš, co se jezdí furt do kopce.

To je po šroubovici (smích)?

(smích) Nahoru dolů, nahoru dolů. Tam se jede na převýšení. Kdo za 12 hodin odjede nejvyšší převýšení. To je pro mě, jako vrchaře, trošku příjemnější, i když ten sjezd, co tam byl, byl opravdu na nervy a když to člověk jede třeba třicetkrát, tak už je to riskantní... Tam jsem udělal okolo 6000m převýšení. Necelejch, nějakých 5900m. To byl taky dobrý zážitek. Král Šumavy se mi taky moc nepovedl. Tam už se projevilo, že už toho mám přes tu sezónu dost. Taky jsem měl v práci honičku, takže jsem se nepřipravil jak bych chtěl. To je vždycky kompromis jak to vyjde. No a pak největší úspěch, nebo co si cením hodně, je vítězství v hobby časovkách KPO, protože hobby kategorie, to je něco co se už neopakuje (smích). Ultra, čtyřcátníci a ženy to mají furt stejný, kdežto hobby je jenom jednou (smích).

Co třeba něco kde se nezadařilo, nějaký defekty, pády?

No musím zaklepat, na rozdíl od loňského Krále, kde jsem se rozmázl 20km před cílem, tak letos mě žádný pád nepostihl ani žádné takovej karambol. Možná je to taky tím, že je člověk opatrnější a uvědomuje si, co všechno se může stát. Někdy to ale samozřejmě neovlivníš a podceníš. Třeba v Brně na maratónu, kde měla ošklivý pád Hanka, tak tam jsem tu zatáčku naštěstí kupodivu projel. Tam padlo dost lidí a pořadatelé to trochu odnesli, že to tam nepřipravili. Defekt...naštěstí ne. Co teda musím říct, že jsem jel Doksy, CKKV a to mě zklamalo, že jsem tam musel čekat na šraňkách (smích).

No ale to jsem taky několikrát jel a nevzpomínám si... ale možná že jo, asi jsem taky čekal.

Tam je to trochu nepřijemný, že někdo na šraňkách zastaví, někdo ne a pak to vlastně ovlivní výsledek, ale to tak člověk musí brát, že to je příroda (smích). No takže na třetí sezónu jsem spokojenej, ale samozřejmě je u každého závodu něco co bys mohl udělat lepší.

Řekneš třeba něco o vašem týmu? Na závodech jste vždycky vidět a slyšet (smích)

Co říct, no Vinohradský šlapky jsou vždycky chválený za web, články jsou široko daleko známý (smích)

Všechno provázaný, statistiky, žebříčky...

Jsme se na tom leta vyřídili a nechali jsme na tom x hodin. Až do loňského roku jsme to tam klepali ručně, nebo využívali některý šablony, ale teď to už máme udělaný profesionálně od studenta z Brna, taky Vinohradská Šlapka, kteréj informatiku studuje, a udělal web podle nejnovějších webových technologií. Je to postavený na databázích a už se tam zadává jen minimum věcí a všechny ty pohledy se vytváří automaticky.

No je to pěkný, tak prozrad' ktorej šikula to takhle udělal.

No řeknu - Jura Janoušek. Je to dobře udělaný a samozřejmě to urychluje práci a nedovedu si představit, že bysme to tam pro 50 lidí klepali. Když jsme loni měli 15, 20 šlapek, tak už to bylo tak na hraně a někteří jsme na tom webu strávili 4, 5 hodin denně a to už začalo být neúnosný.

Jo, to znám od nás, ale my ten systém máme trochu jinej, nemáme tam třeba přímo diskuze a tak.

Diskuze, tam ještě není takovej problém, ta se vytváří víceméně sama. Horší je ta naše Šlapka, ta bodovací soutěž a různý příspěvky, co se do toho musí nasypat a to pak samozřejmě zabírá spoustu času.

No já myslím, že jsme toho už natočili hodně, ale ještě než skončíme, zeptal bych se, jak jsi přišel k tomu Bigmigi?

Člověče to už je strašně stará přezdívka. To je ze začátku 90. let, kdy jsme začínali jezdit, tak v té době závodil Indurain a to byla přezdívka Miguela Induraina a mně to nějak zůstalo...(smích) Někdo byl Svorada, někdo Chiappucci a já jsem byl Bigmig (smích) a už se to nějak táhlo. Když jsem přišel do Šlapky, tak jsem si přivezl s sebou Bigmiga, tam se jede jenom na přezdívky...

Při vašem počtu lidí už je to docela náročný, ne?

To už je, pravda, náročný, ale zase lidi si to fakt oblíbili... Když řekneš někomu Petr, tak těch je víc a už ztrácíš orientaci, kdežto přezdívka je jedinečná.

Já vím, že to dodržíte. Když pak na sebe na závodech voláte je to docela zajímavý (smích)

(smích) My to dodržíme fest, protože orientace se tím hodně zlepšuje. Petru, Jirků máme dost, ani pořádně nevím kolik a ty přezdívky jsou na tohle dost dobře vymyšlený. Takhle jsme to zavedli, že občanský jména se skoro nikde neobjevujou, takže když se třeba objeví nějaký nový člen, tak má problémy zahlásit někoho do prezentace, protože zná jenom přezdívky (smích). Pravdou je že Bigmig je rozhodně známější cyklista než nějaký Petr Hrubeš. (smích).

(smích) jasně. Petře dík moc za rozhovor.